

Moja miejscowość, mój region.

Dzień 2.

Małe miasteczko.

- Oglądanie obrazków, widokówek, zdjęć, folderów przedstawiających miejscowość, w której mieszkają dzieci – Zgierz.

Zdjęcia, obrazki, albumy itp., przedstawiające miejscowość, w której dzieci mieszkają.

Dzieci rozpoznają miejsca. Następnie pod kierunkiem N. prowadzą swobodne rozmowy na temat miejsc, w których mieszkają, adresów zamieszkania i adresu przedszkola. Dzieci dzielą nazwy miejscowości na sylaby, różnicując pierwsze i ostatnie głoski. Wypowiadają nazwy miejscowości z różnym natężeniem głosu, intonacją i w różnym tempie. Dzieci układają zdania z nazwą miejscowości, w której mieszkają. Śpiewają je na wymyślone przez siebie melodie.

Słuchanie wiersza Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby Małe miasteczko.

- Zabawa z rymowanką – „Miejscowość swoją znamy, miejscowość swą kochamy”.

Dzieci wypowiadają rymowankę cicho, głośno, rytmizują ją prostym, wymyślonym przez nie ruchem (np.: klaskanie, tupanie, podskoki), śpiewają na własną melodię.

- Słuchanie wiersza Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby Małe miasteczko.

W małym miasteczku nie ma wieżowców,
schodów ruchomych ni zoo,
lecz drzew tu więcej, kwiatów i ptaków,
które śpiewają wesoło.

Dokoła rynku stoi rząd domów
w siedmiu kolorach tęczy;
ruch jest nieduży, spokojnie, miło,
czasami pszczoła zabrzączy.

Czyste powietrze pachnie zielenią,
na niebie świeci słońeczko,
wszędzie jest blisko, ludzie się znają,
dbają o swoje miasteczko.

- Rozmowa na temat wiersza.

N. pyta:

-- Jak wygląda małe miasteczko?

-- Jakie są plusy mieszkania w małym miasteczku?

- Wskazywanie różnic między miasteczkiem (wsią), a dużym miastem.

Napisy: Jak jest?, Małe miasto (wioska), Duże miasto.

N. umieszcza na tablicy napisy. Dzieci podają określenia, samodzielnie lub z pomocą N., i układają je (6-latk), jeśli potrafią. Np.: spokojnie, dużo zieleni, nie ma smogu, mało hałasu...(małe miasto/wioska); dużo hałasu, smog, pojazdy, dużo osób... (duże miasto).

- Zabawa ruchowa Spacer krętą uliczką.

Apszka do zawiązania oczu.

N. wybiera dwoje dzieci. Jednemu z nich zawiązuje oczy, drugie jest przewodnikiem, który prowadzi pierwsze dziecko po uliczce utworzonej z pozostałych dzieci. N. podaje określenia kierunku, np.: prosto, w prawo, w lewo, a zadaniem przewodnika jest przeprowadzenie kolegi do końca uliczki.

- Karta pracy, cz. 4, s. 20.

Dzieci rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

Następnie nakleją w ramce widokówki, zdjęcia albo rysują ważne miejsca ze swojej miejscowości.

Rysują po śladzie, bez odrywania kredki od kartki.

- Ćwiczenia twórcze Nowe ulice.

Dzieci zamieniają nazwy ulic (swojego osiedla lub miejscowości), na nazwy pochodzące od owoców (np. Cytrynowa, Bananowa) lub słodyczy (np. Czekoladowa, Herbatnikowa).

- Zabawy konstrukcyjne.

Klocki.

Dzieci budują różne domy z klocków. Następnie porównują powstałe budowle, wykorzystują następujące pojęcia: wysoki, niski, wyższy, niższy. Dzieci zachęcają do kupna powstałego domu poprzez reklamę. Poszukują jak największej liczby argumentów przekonujących potencjalnych klientów do zainteresowania się danym budynkiem.